

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **V. D.**, bytem O., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.7.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2015 č.j. *X o invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.7.2015, podanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem s následně připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2015 č.j. X*, týkajícího se snížení invalidního důchodu III. stupně na stupeň II. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím kvůli svému zdravotnímu stavu, který stručně popsala, i plánovaným lékařským vyšetřením.

Následně pravomocným usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 78 Ad 16/2015-9 ze dne 3.8.2015 byla věc postoupena zdejšímu soudu jako soudu místně příslušnému, jemuž byla doručena dne 3.9.2015.

Napadeným rozhodnutím ze dne 13.5.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.3.2015*, jímž byl žalobkyni snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) tak, že ode dne 24.3.2015 namísto

invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Chomutov ze dne 12.1.2015 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 55%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.5.2015 bylo posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 11.5.2015 zjištěno, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%; žalobkyni byla přiznána horní hranice 45% a z důvodu dalšího postižení zdravotního stavu byla tato míra poklesu zvýšena ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 55%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ Chomutov ze dne 12.1.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Ústí nad Labem dne 23.4.2015 soud zjistil, že žalobkyně nadále nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla uznána od 12.1.2015 invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, a vzhledem k dalším zdravotním postižením byla tato hodnota dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% a celkově činí 55% (*datum změny stupně invalidity: 12.1.2015*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 15.9.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.5.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 15.5.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován *v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 7.1.2016*, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%,

neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle kapitoly V., položky 4c) přílohy vyhlášky (*když v posudku je uvedena položka 3c), což je ovšem zřejmá písařská chyba, když na straně 9 posudku se hovoří o stejné položce a je uvedeno číslo 4*), na horní hranici 45%, která byla zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění a vzhledem k dalším onemocněním, zejména k tenzní cephalée, chronif. xerostomii byla dle § 3 odstavce 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10%, takže celkově činí 55% (*změna stupně invalidity 12.1.2015 - jednání OSSZ*). Rozhodující příčinou je bipolární afektivní porucha, t. č. v remisi. Z doložených lékařských nálezů vyplývá, že u žalobkyně se objevily počínající potíže únava, nespavost cca půl roku po úrazu v roce 1988, kdy byla poražena autem, utrpěla povrchové poranění na hlavě, ošetřena ambulantně, hospitalizována nebyla, potíže žalobkyně přičítala většímu pracovnímu nasazení. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 4d) ani položky 4e) neboť nejsou objektivně prokázány krátké remise, ultrarychlé změny, není prokázáno rychlé cyklování epizod depresivních nebo manických vedoucích k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo v odborném léčebném ústavu. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně komise konstatovala, že posudkové zhodnocení OSSZ Chomutov a námitkového řízení bylo správné při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 45%, resp. 55%, proto nebyl důvod pro ponechání invalidity třetího stupně. Z doložených lékařských nálezů vyplývá, že zdravotní stav žalobkyně při bipolární afektivní poruše je dlouhodobě stabilizován, v remisi, beze změn, klinický stav a intenzita farmakologické léčby odpovídá středně těžkému postižení. Žalobkyně není schopna psychicky náročné práce, práce v nočních směnách, ale je schopna lehčí fyzické práce, práce na zkrácený úvazek.; je schopna po vzniku invalidity druhého stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Komise měla k dispozici pro posouzení funkčního postižení žalobkyně dostatek podkladů, jak lékařských nálezů tak i vlastní vyšetření odborným psychiatrem při jednání, aby mohl být dostatečně objektivizován zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně; uváděné subjektivní potíže byly s žalobkyní konzultovány odborným psychiatrem při jednání komise. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 29.2.2016 setrvala na podané žalobě a uvedla, že s posudkem nesouhlasí v tom, že se nepřihlédlo k nepřetržitým 24 hodinovým úporným bolestem hlavy, které jí neumožňují vykonávat jakoukoliv činnost, a nebyla nalezena příčina těchto bolestí, zda je psychická nebo organická. Žalobkyně se vyjádřila ke svému zdravotnímu stavu a schopnosti vykonávat práci, nyní je v evidenci úřadu práce a závěrem souhlasila s jednáním soudu v její nepřítomnosti z důvodu špatného zdravotního stavu.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 28.6.2016 doplňující posudek, v němž uvedla, že trvá na svém posudku ze dne 7.1.2016, neboť souhrnně lze z doložených psychiatrických nálezů a z vyšetření psychiatrem při jednání komise konstatovat, že zdravotní stav žalobkyně při bipolární afektivní poruše je dlouhodobě stabilizován, v remisi, beze změn. Jedná se o středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30-45% horní hranicí 45%, jež byla zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění. Vzhledem k dalším onemocněním žalobkyně,

zejména k tenzní cefalee, chronifikované xerostomii byla dle § 3 odstavce 1 vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10%, takže celkově činí 55%. K doplnění objektivizace zdravotního stavu a funkčního postižení žalobkyně si posudková komise vyžádala neurologické vyšetření se zaměřením na příčinu uváděné cephaléy a doložený neurologický nález k jednání komise nepřinesl novum ve zdravotním postižení ani jiný posudkový náhled. Dále bylo uvedeno, že bylo správné posudkové hodnocení OSSZ Chomutov i námitkového řízení, když nebyl důvod pro ponechání invalidity třetího stupně.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 4.8.2016 se žalobkyně z důvodu špatného zdravotního stavu nezúčastnila; zástupce žalované závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění zamítnutí žaloby, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že byla nadále invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly žádným z lékařů shledány, jak je uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání invalidity vyššího stupně upravené v citovaném § 39 zákona, když nesouhlasí s jejím snížením. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být ponechán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci ponechat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv

proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 13.5.2015*. Pokud u žalobkyně dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity vyššího stupně v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2015 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 7.1.2016 a jeho doplnění ze dne 28.6.2016 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékaři OSSZ a ČSSZ i PK MPSV hodnotili zdravotní stav žalobkyně dle kapitoly V., položky 4c) přílohy vyhlášky. Přiznaná 55% ztráta schopnosti soustavné pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobkyně byla uznána nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně; žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami ze dne 13.3.2015 uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 2.3.2015. Neznaменá totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 4. srpna 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně